

רבינו יוסף קארו

רבינו משה אלשיך

"משה" שואל מחבירו "יעקב":
אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?
אורת חיים היומי
 לימוד שולחן ערוך אורת חיים
 לכל השנה - עמוד אחד ליום
 "יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו?
 כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה לחיות, כאילו היה שייך אחרת
 איזה טיפוש בעולם היה משיבו לך בשלילי?

קודם הלימוד יאמר: הנינו רוצה ללמוד. כדי שיביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידעית התורה.
 נהריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחלים יאהרונה"י
 על ידי הנעלים ברחליו ורחימו ברחוקא שלים בשם כל ישראל.

הלכות תשעה באב ושאר תעניות

המשך סימן תקמח – דין אבילות בחול המועד

- יג. שעה אחת לפני עצרת חשובה כשבעה ועצרת כיון שאם לא הקריב קרבנות עצרת בעצרת יש לו תשלומין כל שבעה חשוב כשבעה הרי י"ד ומשלים עליהם (עוד) י"ו ויום שני של עצרת עולה למנין ה"ו:
- יד. שעה אחת לפני ראש השנה בטלה ממנו גזירת שבעה מפני ראש השנה וגזירת שלשים מבטל ממנו יום הכיפורים ומגלה בערב יום הכיפורים והוא הדין לקובר מתו בשלשה לתשרי שמגלה בערב יום הכפורים:
- טו. שעה אחת לפני יום הכיפורים בטלה ממנו גזירת שבעה מפני יום הכיפורים וגזירת שלשים מבטל ממנו החג ומגלה בערב החג:
- טז. שעה אחת לפני החג והחג הרי י"ד ושמיני עצרת שבעה הרי כ"א יום שני של שמיני עצרת הרי כ"ב ומשלים עליהם ח':
- יז. שמע שמועה קרובה בשבת או ברגל ולמוצאי שבת ורגל נעשית רחוקה דינו כדין שמע שמועה רחוקה אחר השבת והרגל אלא שבשבת וברגל נוהג דברים שבצנעה:
- יח. שמע שמועה רחוקה בשבת או ברגל אינו נוהג בהם אפילו דברים שבצנעה אלא למוצאי שבת או הרגל נוהג שעה אחת ודיו:
- יט. שמע שמועה קרובה בשבת שבת עולה ליום אחד ולמחר קורע והוה ליה יום ששי שביעי לאבילות:
- כ. אם עשרה ימים אחר החג שמע שמת לו מת בערב החג אף על פי שאם נמנה שעה אחת לפני החג שבעה ושבעת ימי החג ויום שמיני עצרת כ"א ועשרה ימים אחרים הרי ל"א אין לזה דין שמועה רחוקה אלא דין שמועה קרובה שאין הרגל עולה למי שלא נהג אבילות קודם לו כלל וכל שכן למי שלא היה יודע שמת לו מת:

- סימן תקמט – להתענות ארבע צומות. ובו ב' סעיפים
- א. חייבים להתענות בתשעה באב וכו"ז בתמוז ובג' בתשרי ובעשרה בטבת מפני דברים הרעים שאירעו בהם:
- ב. אף על גב דכתיב בקרא בחדש הרביעי בתשעה לחודש הובקעה העיר אין מתענין בתשעה בו אלא כ"ז מפני שאף על פי שבראשונה הובקעה בתשעה בו כיון שבשניה הובקעה כ"ז בו תקנו להתענות כ"ז בו משום דחורבן בית שני המיר לן:
- סימן תקנ – הבדל שיש בין תשעה באב ליתר צומות. ובו ד' סעיפים
- א. הכל חייבים להתענות ארבע צומות הללו ואסור לפרוץ גדר. הגה: מיהו עוברות ומיניקות שמצטערות הרבה אין להתענות (הגה"ט) ואפילו אינן מצטערות אינן מחויבות להתענות אלא שנהגו להחמיר ודוקא בג' צומות אבל בתשעה באב מחויבות להשלים (כדלקמן סימן תקנ"ד סעיף ה'):
 - ב. צומות הללו חוץ מתשעה באב מותרים ברחיצה וסיכה ונעילת הסנדל ותשמיש המטה ואין צריך להפסיק בהם מבעוד יום:
 - ג. כל ד' צומות הללו אם חלו להיות בשבת נדחין לאחר השבת. הגה: ואם אלו בערב שבת קורים בשחרית ומנחה ויחל (גיט יוסף). ואם חופה ביום התענית בערב שבת נוהגין להתפלל מנחה ולקרות ויחל ואחר כך עושין החופה (ועיין לעיל סימן רמ"ט סעיף ד' אם משלימין התענית):
 - ד. בשבת קודם לצום מכריז שליח צבור הצום חוץ מתשעה באב וצום כפור וצום פורים וסימנך אכ"ף עליו פיהו (ומנהג האשכנזים שלא להכריז שום אחד מהם):

סיבננו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ובה
 תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. וינפה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ופנתי בפניו ופנתי
 מדרשות ללכות את הרבנים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המנפה את הרבנים זוכה לננים צדיקים.